

Publicerad 2005-06-27 13:11 av Beata Grefberg

en dikt tillägnad pappan till min dotter

Till min älskade

att älska dig är som att gå igenom ett stormigt hav.

att älska dig är som att sukta utan att nå, det tar aldrig slut, den känslan jag har inom.

att inte ha dig nära är som att vara en fisk utan vatten, men du finns i mina drömmar och varje natt du till mig talar o talar.

det är skönt att älska dig men skulle vara skönare att ha dig nära.

du finns i mitt inre och saknad är enorm, alla frågor och undrar men barriären mellan oss är grymt hög och svaret finns i vinden....

när kommer du???

varför får du inte komma???

du känner mina tårar men kan inte torka dom, jag känner ditt hjärta slå men kan inte trösta dig.

Jag hör din röst och förnimmer din närvaro men kan inte se dig...

var är du min skatt och när kommer du hem???

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Beata Grefberg med Poeter.se id #3709 innehar upphovsrätten